صعود به قله کلون بستک

تاریخ : جمعه ۸۴/۰۹/۱۸

مکان: شمشک - گردنه دیزین

شرکت کنندگان :

پریسا امامی، سمانه غضنفری، سعید، فرشته نظری، مریم عزیزی، لـیلا عزیـزی، سـهند شکوهی، مرتضی گنجايي ساری، یاشار داودی، رضا لطفیـان، وریـا دایـي چـین، وجیهـه دخیلی، مریم فرزندی، آزاده زینب تاجدینی، شیوا رضی پور، محسن انواری (سرپرست)

ساعت ۷:۲۵ صبح با یک دستگاه مینی بوس از دانشگاه راه افتادیم. بعد از ۲ ساعت از مسیر شمشک - دیزین به گردنه دیزین رسیدیم. هنگامی که از ماشین پیـاده شـدیم بـا فردی برخورد کردیم که همراه با سگ و دوربین گشت می زد. می گفـت از طـرف محـیط زیست مامور شده تا از صعود کوهنوردان به کلون بستک جلوگیری کنـد. امـا نـه حکـم داشت و نه کارت شناسايي و تنها لباسی نظامی به تن داشت که "ضابط دادگـستری" روی آن حک شده بود. ما هم که نمی خواستیم صعود با تاخیر و دردسر مواجه شـود راضـیش کردیم و به راه افتادیم. راضی کردن آقای ضابط مقداری زمان و هزینه برد. البته به ۱۱۰ هم گزارش دادیم.

ابتدای مسیر تا تاسیسات آنتن مخابراتی - ۲۰ دقیقه - جاده خـاکی بـود و صـعود در واقع از انتهای جاده شروع می شد. در شرق خود مهرچال، پیرزن کلوم و آبک، در جنوب خط الراس توچال و در غرب ناز، کهار، شاه البرز و منطقه تخت سلیمان را می دیدیم. هـوا بدون باد و معتدل بود که برای این موقع از سال غیر عادی به نظر می رسید. با توجـه بـه عدم بارش در ۴ هفته گذشته و حضور تعداد زیادی از کوهنوردان در منطقـه احتیـاج بـه برف کوبی نبود و صعود به راحتی صورت می گرفت، به جز چند نقطه که یخ زده بود و بـه احتیاط بیشتری نیاز داشت. بعد از یک ساعت حرکت استراحت کوتاهی کـردیم و بـه راه افتادیم. کمی بالاتر یکی از بچه ها از ادامه صعود منصرف شده بود و بـا توجـه بـه هـوای خوبی که داشتیم اجازه داده شد همراه یک نفر دیگر همانجا بمانند. این قسمت از مـسیر به بعد به صورت یک تراورس طولانی بود و همین باعث شد که توقف بعدی با کمی تـاخیر صورت گیرد. در توقف بعد دماوند، برج، خلنو و خط الراس سرکچال - کلـون بـستک بـه طور کامل پدیدار شدند.

چهار نفر دیگر از بچه ها - منصور احمدی، احسان حـسین نـژاد، حـسین سـرافراز و عباس علی نژاد - در قالب برنامه شخصی ساعت ۶ صبح از سپیدسـتون صـعود خـود را شروع کرده بودند و قصد داشتند خط الراس سرکچال - کلون بستک را اجرا کنند. جـايي که برای استراحت توقف داشتیم روی خط الراس مشاهده شدند. قبل از تیغه های شرقی کلون بستک بودند و طی تماسی که داشتند گفتند ۱:۳۰ ساعت دیگر روی قله اند.

۱۲:۴۰ که می خواستیم به سمت قله حرکت کنیم دو نفر دیگر از بچه های تـیم اعـلام کردند که نمی توانند ادامه دهند. با ماندن آن ها هم موافقـت شـد و بـه راه افتـادیم. در نهایت ۱۳:۳۵ روی قله بودیم. افرادی که به قله رسیدند ۱۲ نفر بودند که ۲ نفر برای اولـین بار به ارتفاع بالای ۴۰۰۰ متر قدم گذاشتند. هوای بسیار خوب اجازه داد نـیم سـاعت روی قله باشیم. آزاد کوه، خط الراس کمانکوه و خط الراس هرزه کـوه هـا هـم اضـافه شـدند و پانوراما‌ی البرز را کامل کردند.

۱۳:۵۵ بچه های خط الراسی هم رسیدند. سرود، عکس و خوردن غذا تا ۱۴:۰۵ که بـه سمت پایین راه افتادیم. مسیر برگشت با توجه به لغزنده بودن جای پای نفرات قبل بـرای بعضی از بچه ها وقت گیر شده بود. بنابراین ۴ نفر ماندند تا با این بچه ها آرام تر به سـمت پایین حرکت کنند. در جایي از مسیر که توقفی نیم ساعته داشتیم تـا بچـه هـا برسـند،

مشاهده می شد که آلودگی تهران به پشت توچال و لواسانات و فشم هم کـشیده شـده و این فکر برگشتن به تهران را عذاب آورتر می کرد. اعضای تیم با زمان هـای متفـاوت بـه گردنه دیزین رسیدند. آخرین نفرات ۱۷:۴۵ دقیقه در حالی که هوا تاریک شده بود آمدند. به سمت تهران حرکت کردیم. به سپیدستون که رسیدیم ۳ نفر پیاده شدند تا بـا ماشـین خودشان به تهران بیایند.

قبل از تهران از ۳ نفر شیرینی گرفتیم - یکی به خاطر تولدش و دوتـای دیگـه بـرای اولین صعود بالای ۴۰۰۰ - و در نهایت ۲۰:۰۰ به دانشگاه رسیدیم.

گزارش نویس : محسن انواری

۸٤/۰۹/۲۰

عکس ها از: یاشار داودی